

РЕШЕНИЕ

№ 224

гр. гр. Добрич, 18.07.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ДОБРИЧ в публично заседание на пети юли през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Жечка Н. Маргенова Томова

Членове: Анна Великова
Станимир Т. Ангелов

при участието на секретаря Павлина Ж. Пенева
като разгледа докладваното от Жечка Н. Маргенова Томова Въззивно гражданско дело № 20233200500373 по описа за 2023 година

и за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е образувано по реда на глава XX от ГПК по въззивна жалба вх.№8620/16.05.2023г./15.12.2022г., подадена от Х. И. Т. с ЕГН *****, чрез адв.Е. В., срещу решение №365/12.05.2023г. по гр.д. №3211/2022г.на РС-Добрич, с което е отхвърлен предявеният срещу И. И. Т. с ЕГН ***** иск за увеличаване на месечната и издръжка от 85лева на 350лева, ведно със законната лихва за просрочие.

Счита обжалваното решението да противоречи на закона и на събраните писмени и гласни доказателства, с доводи по същество на спора- крайна недостатъчност на присъдената издръжка, полаганите грижи от майката и нейния съпруг, незаинтересованост на ответника и неговите, обосновава становище за основателност на предявения иск, който уточнява, че е по чл.150 от СК, иска отмяна на решението и уважаване на исковата претенция за увеличаване на издръжката в искания размер.

В срока по чл.263, ал.1 от ГПК, писмен отговор не е подаден от насрещната страна. В хода на производството въззиваемият изразява становище за правилност на решението.

Въззивната жалба е подадена в срока по чл.259, ал.1 от ГПК, с начало 15.05.2023г., когато обжалваното решение е връчено на обжалващия, и край 29.05.2023г., от лице с интерес от обжалване, отговаря на изискванията на чл.260-261 от ГПК.

По повод жалбата Добричкият окръжен съд разгледа съдържащите се в нея оплаквания, становищата на страните и с оглед на тях и събраните по делото доказателства провери обжалваното решение и основателността на иска, като приема за установено следното:

Обжалваното решение е постановено от надлежен орган, функциониращ в надлежен състав, в пределите на правораздавателната му власт, в писмена форма, подписано, като волята на съда е изразена по начин, който позволява да се изведе нейното съдържание. Постановено е при надлежно упражнено от непълнолетната към датата на сезиране на съда 04.11.2022г. Х. И. Т. с ЕГН *****, със съгласието на своята майка и законен представител Г. Х. К. с ЕГН *****, двете от гр.Д., срещу И. И. Т. с ЕГН ***** от гр.Д., право на иск по чл.150 от СК за изменение размера на месечната издръжка, дължима от ответника като нейн баща, чрез увеличаването и от 85 лева на 350 лева месечно, ведно със законната лихва върху всяка закъсняла вноска, до настъпване на законови причини за нейното изменяване или прекратяване.

Обжалваното решение е постановено по иск по чл. 150 от ГПК – увеличение на издръжка поради изменение на обстоятелствата при които е опредЕ..

Обсъждайки събраните и обсъдените от районния съд доказателства, настоящата инстанция приема за установени от фактическа страна, установените и от районния съд, безспорни и между страните, обстоятелства, че родители на детето Х. И. Т., родена на 30.11.2004г., са Г. Х. К. и И. И. Т. /удостоверение №617293/14.12.2004г. на Община Добрич/. Съвпадащи са изявленията на страните, респ.няма спор по факта и, че по силата на съдебно решение, бащата е задължен да плаща месечна издръжка от 85лева. Няма спор, че детето живее при майка си . Данните от проучването на Отдел „Закрила на детето” при АСП-Дирекция”СП”гр.Добрич, залегнали в представения социален доклад са за реализирани от майката и от бащата доходи от трудова дейност в размер на минималната работна заплата- майката работи във „****“ЕООД с.П. като „сортировач“, бащата в

„****“ЕООД гр.В. като „общ работник“. Съобразно представеното удостоверение реализираните от бащата брутни месечни доходи от трудово възнаграждение за периода м.септември 2022г.-м.февруари 2023г. са в общ размер от 4 296.06лева или средномесечен брутен доход за периода 716.01лева. Няма данни за притежавано и от двамата имущество, което да е източник на доходи. Майката няма задължения за издръжка по отношение на друго дете. Ответникът има задължения за издръжка към родено на ***г. малолетно дете Й. И. Т. с чиято майка съжителства на съпружески начала. Доводите му за липса на достатъчно средства, тъй като има разходи с оглед онкологичното заболяване на настояща си партньорка, майката на детето му Й., не следва да се вземат предвид, доколкото по арг. от чл. 141, т. 1 от СК с приоритет е заплащането на издръжка на дете.

Съгласно разпоредбите на 143, ал. 2 вр. чл. 149 от СК родителите дължат издръжка на своите ненавършили пълнолетие деца, независимо дали са работоспособни и дали могат да се издържат от своето имущество. Безусловният характер на задължението на родителите да издържат децата си произтича от основното им задължение да се грижат за тяхното физическо, психическо и нравствено израстване, прокламирано в чл. 143, ал. 1 от СК като задължение за осигуряване на необходими за развитието на детето условия на живот. Основанието за възникването на правото на издръжка и основните показатели за конкретния размер на издръжката са нуждите на детето и възможностите на родителя. В този смисъл и съгласно чл. 142, ал. 1 и ал. 2 от СК размерът на издръжката, която родителят дължи на ненавършили пълнолетие деца, се определя в зависимост от нуждите на децата и от възможностите на родителя, при определен минимален размер от една четвърт от размера на минималната работна заплата. Непълнолетното дете има вземане за издръжка за периода до навършване на пълнолетие което се достига на 18-годишна възраст. Издръжката, определ. докато детето е било непълнолетно не се запазва в случай, че то продължава своето обучение, но по повод продължаване на обучението и образованието си то може да предприеме процесуални действия за получаване на издръжка от родителите си, ако са налице и другите предвидените от СК условия затова. Следователно и периода, за който в случая детето има право да иска увеличение на издръжката е от датата на подаване на исковата молба за в бъдеще до навършване на пълнолетие, т.е. от 04.11.2022г. до 30.11.2022г., в

който период минималната работна заплата е 710лева или законово установения минимален размер на издръжката е 177.50лева. Няма законово предвиден праг за максимална издръжка. При преценка за размера на издръжката въз основа на критериите по чл.142, ал.1 от СК следва да се държи сметка определена сума да гарантира стандарт на живот на детето, който в значителна степен е близък до стандарта, който би имало, ако родителите живееха заедно. Задължението и на двамата родителя да издържат непълнолетните си деца е абсолютно , като следва да е съобразно с възможностите на всеки един от тях поотделно, като се вземат предвид грижите на родителя, при когото се отглежда детето, т.е. отглеждащият родител също дължи издръжка на непълнолетното си дете.

При трайно и съществено изменение на нуждите на издържаното дете е налице изменение на обстоятелствата по смисъла на чл.150 от СК, което предполага увеличение на присъдената вече издръжка и без да е налице изменение във възможностите на задължения родител, тъй като промяната в нуждите на издържания и промяната във възможностите на задълженото лице са алтернативно посочени предпоставки. В конкретния случай не е установено кога е постановена дължимата понастоящем от бащата издръжка от 85лева. Представени са доказателства за събирането и по принудителен ред – чрез заповед върху трудовото му възнаграждение, за което е образувано изп.д.№20133230403128, което дава основание да се приеме, че е присъдена най-късно 2013г., през която година е образувано производството за принудителното и събиране. Сам ответникът дава обяснения пред въззивната инстанция, че имало период когато бил на борсата и не е плащал издръжка, че същата е била плащана от общината и след като започнал работа му ги спирали със заповед-месечно по 117лева и стотинки/по данни от платежните документи 117.69лева/. При липса на твърдения и данни за особени потребности на детето, които да изискват влагането на допълнителни средства за издръжката му, нуждите на детето понастоящем следва да се определят от обикновените условия на живот в страната, съобразно неговата възраст, потребности, свързани с физическото му израстване (храна, облекло, отопление, осветление и т.н.) и интелектуалното му развитие (книги, пособия, помагала, участие в извън класни форми). Х. И. Т. е родена на 30.11.2004г., т.е. навършила е пълнолетие в хода на делото /на 30.11.2022г./, ученичка е в 12клас в ЕГ“Гео Милев“, няма данни за посещавани извънкласни форми на

обучение.

Дължимата понастоящем издръжка от 85лева, опредЕ. преди повече от 10 години, не може да задоволи в пълна степен нуждите на детето. За осигуряване на издръжка, адекватна на нуждите на детето предвид неговата възраст и степен на образование, възможностите на родителите, отчитайки и факта, че непосредствените грижи по отглеждането и възпитанието на детето се поемат от майката, чието по-добро материално положение от това на бащата е резултат само от липсата на задължение за издръжка към друго лице, съдът прецени, че задължението на ответника следва да бъде увеличено на 180лева месечно, считано от датата на предявяване на исковата молба 04.11.2022 г. до настъпване на законна причина за нейното изменяване или прекратяване, а именно до 30.11.2023г.. Разликата до пълният размер на минимум необходимите 350лева месечни средства за издръжка следва да се поемат от майката. Увеличеният размер на издръжката се дължи от датата на депозиране на исковата молба – 04.11.2022г., ведно със законната лихва за забава, до настъпване на законни причини, изменящи или погасяващи правото на издръжка, а именно 30.11.2022г. датата на навършване на пълнолетие на ищцата. Искът за изменение на издръжката, в останалата му част до пълния предявен размер – 350лева следва да бъде отхвърлен като неоснователен и недоказан.

От изложеното следва, че въззивната жалба е частично основателна. Първоинстанционното решение е неправилно и следва да се отмени в частта до размера на 180лева и да се потвърди за разликата от 180лева до 350лева.

Съобразно разпоредбата на чл. 78, ал.1 от ГПК на ищцата следва да се присъдят разноски съразмерно уважената част от иска. Удостоверени са извършени от ищцата разходи за адвокатско възнаграждение от 300лева. На основание чл. 78, ал.1 от ГПК ответникът следва да заплати в полза на ищцата разноски за първоинстанционното производство съразмерно на уважената част от иска, а именно 154.30лева адвокатско възнаграждение. По делото не са налице доказателства за направени разноски във въззивното производство и такива не и се следват.

На основание чл.1 от ТДТ по ГПК вр. чл. 78, ал.6 от ГПК, ответникът следва да бъде осъден да заплати в приход на бюджета на съдебната власт държавна такса по сметка на РС-Добрич, върху размера на увеличението на

издръжката, равняваща се на 50лева и по сметка на ОС-Добрич държавна такса за въззивното производство в размер на 25лева.

С оглед гореизложените съображения, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение №365/12.05.2023г. по гр.д.№3211/2022г.на РС-Добрич, в частта, в която е отхвърлен предявеният от Х. И. Т. с ЕГН ***** срещу И. И. Т. с ЕГН ***** иск по чл.150 от СК за увеличаване на месечната и издръжка от 85лева на 180лева, ведно със законната лихва за просрочие като ВМЕСТО ТОВА ПОСТАНОВЯВА:

ИЗМЕНЯ на основание чл.150 от СК размера на издръжката, която И. И. Т. с ЕГН ***** от гр.Д. е осъден да заплаща на Х. И. Т. с ЕГН ***** от гр.Д., като УВЕЛИЧАВА същата на 180 лева, считано от 04.11.2022г., датата на завеждане на исковата молба, до 30.11.2022г., датата на навършване на пълнолетие на Х. И. Т., ведно със законната лихва за просрочие до окончателното ѝ изплащане.

ПОТВЪРЖДАВА решение №365/12.05.2023г. по гр.д.№3211/2022г.на РС-Добрич в останалата част- претендираното увеличение за разликата над 180лева до 350 лева.

ОСЪЖДА И. И. Т. с ЕГН ***** от гр.Д. да заплати на Х. И. Т. с ЕГН ***** от гр.Д. съдебно-деловодни разноси за първоинстанционното производство в размер на 154.30лева адвокатско възнаграждение.

ОСЪЖДА И. И. Т. с ЕГН ***** от гр.Д. да заплати по сметка на Добрички районен съд държавна такса в размер на 50лева.

ОСЪЖДА И. И. Т. с ЕГН ***** от гр.Д. да заплати по сметка на Добрички окръжен съд държавна такса в размер на 25лева.

Решението не подлежи на обжалване на основание чл.280, ал.3 от ГПК.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____